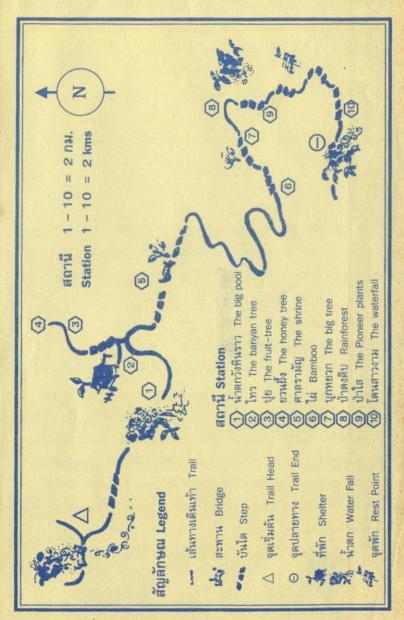
วนอุทยานน้ำตกรามัญ จังหวัดพังงา RAMAN FOREST PARK PHANG-NGA

แผนที่เส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติ TRACK'S MAP

สถานีที่ 1 : น้ำตกวังหินราว

เป็นแอ่งน้ำกว้างประมาณ 10 เมตร ยาวประมาณ 25 เมตร เป็นแอ่งน้ำที่ลึกที่สุดของน้ำตกรามัญ เป็นเสมือนสระว่ายน้ำที่สร้าง อย่างงดงามด้วยฝีมือธรรมชาติ บริเวณขอบแอ่งมีหินขนาดใหญ่ วาง เรียงรายทอดตัวเป็นแนวยาวซึ่งเป็นที่มาของวังหินราว

STATION 1: THE BIG POOL

This pool is about 25 by 10 meters in size and is naturally shaped as a swimming pool. Quite deep and with straight banks, it contains moreover, numerous fishes, among them, the common small tiger-fish with black and clear stripes, as the tiger skin.

สถานีที่ 2 : ไทร

เป็นพืชอยู่ในวงศ์ MORACEAE เป็นต้นไม้ที่ต้องอาศัยเกาะ ต้นไม้อื่น จึงจัดไทรอยู่ในประเภทกาฝาก ในป่าเขตร้อนมีไทรมากกว่า 600 ชนิด เป็นได้ทั้งไม้ยืนต้นไม้พุ่มและไม้เถาผลสุกของไทรเป็น แหล่งอาหารของสัตว์ต่าง ๆ โดยเฉพาะนกไทรจึงมีความสำคัญใน ระบบนิเวศ์นป่าดงดิบ

STATION 2: THE BANYAN TREE

Named also the strangling-fig, this tree belongs to the MORACEAE family (which contains the fig trees) and has a particular ecology: The seed often starts to grow on a host-tree, in the branches, and then, the roots come down, surrounding the host-tree till the floor. The host-tree can not longer grow and dies. After many years, it disappears and the fig remains alone. Figs are very important in the rainforest where they provide all-year fruits to animats and especially birds like the Hornbills.

สดานีที่ 3 : ปุย

อยู่ในวงศ์ EUPHORBIACEAE ชอบชื้นบริเวณที่ชิ้นริมลำธาร ในป่าดงดิบเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่เรือนยอดสูง ประมาณ 10-30 เมตร ให้ผลเมื่ออายุประมาณ 8 ปี ผลลักษณะ กลมแบบ เปลือกหนาสีสัม เนื้อภายในสีขาวนุ่ม รสหวาน เมล็ดค่อน ข้างใหญ่ ลักษณะเป็นกลีบแบบมะไฟเป็นผลไม้ป่าที่มีรสชาติดีชนิด หนึ่ง จัดเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา

STATION 3 : THE FRUIT-TREE

The local name of this tree is *Pouy*, it belongs to the EUPHORBIACEAE family, recognizable by the white sap (rubber tree belongs to the same family). The orange fruits develop directly along the trunk and are important food source for the wildlife and local people. This tree grows near the fresh water, in the shade and is now cultivated for its fruits, collected in the rainy season.

สถานีที่ 4 : ยวนผึ้ง

ใช้เรียกเป็นตัวแทนของตันไม้ที่มีผึ้งมาทำรังอาศัยอยู่เป็น จำนวนมากตามกิ่งต้นที่ปรากฏ คือ ต้นหัวเผา ซึ่งมีผึ้งมาทำรังทุกปี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม นอกจากนี้ยังมีต้นมันช้าง ต้นท้ายเพา ยางแดง ตองกิ่ง เหล่านี้ เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ เรือน ยอดสูงประมาณ 50-70 เมตร ผึ้งมี 4 ชนิด คือ ผึ้งมิ้ม ผึ้งหลวง ผึ้งโพรง ผึ้งพันธุ์ ในที่นี้ผึ้งยวน คือ ผึ้งหลวง

STATION 4: THE HONEY TREE

This tree is one of the biggest in the park and is a natural place for the bee swarms nesting in its branches. Numerous nests can be observed from February to May (9 this year). The delicious honey was collected by using a bamboo ladder in the nighttime, when bees are less aggressive. Sold between 300 and 400 Bahts, it was an important income. Bees are particularly important in the forest, as the main flowers pollinators.

สถานีที่ 5 : ศาลรามัญ

เป็นความเชื่อของคนไทยมาแต่โบราณ เมื่ออพยพไปตั้งถิ่น ฐานบริเวณใดจะสร้างศาลพระภูมิ เพื่ออัญเชิญวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ บริเวณนั้นมาพำนักเพื่อจะได้ปกป้องคุ้มครอง ศาลรามัญสร้างโดย ชาวบ้านในช่วงเวลาที่เข้าไปแผ้วถางพื้นที่ป่าสร้างสวนยางพารา

STATION 5 : THE SHRINE

Thai people believe in the forest spirts and, in all the forests, Shrine is the place to offer presents and so, be protected during the hard and often dangerous works in the forest. These Shrines can also be observed in all human plantations.

สถานีที่ 6 : ไผ่

เป็นพืชตระกูลหญ้าวงศ์ POACEAE ขึ้นในพื้นที่ ๆ มีความ สมบูรณ์ และความชื้นสูง ไผ่บางชนิดมีความสูงถึง 15 เมตร เป็น พืชที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์มากชนิดหนึ่ง ไผ่เติบโตเร็วมากประมาณ 20 ชม. ต่อ 1 วัน ไผ่จะตายเมื่อออกดอก ไผ่บางชนิดมีอายุถึง 100 ปี

STATION 6 : BAMBOO

The bamboo are not trees but belong to the same family than the cereals and the grasses (POACEAE). Particularly abundant here, where moisture is high, some species reach 15 meters. One of the most useful plant for local people, bamboo grow very fast (until 20cm per day) and die after flowering. For some species flowering appears after 100 years old.

สถานีที่ 7 : บกหยวก

เป็นชื่อพื้นเมืองที่ใช้เรียกพันธุ์ไม้ชนิดนี้ เป็นไม้ยืนต้นขนาด ใหญ่ ขึ้นตามป่าดงดิบ ไม่ห่างจากลำธาร มีรากเป็นพูพอนช่วยยึด ลำต้น มีเนื้อไม้ที่แข็งมาก การตั้งชื่อบกหยวก เป็นภูมิปัญญาของ ชาวบ้าน เพราะหยวกหรือต้นกล้วยมีลำต้นอ่อนง่ายต่อการตัดฟัน ซึ่งตรงข้ามกันไม้ชนิดนี้ ไม้ต้นนี้มีขนาดความโตประมาณ 8 เมตร

STATION 7: THE BIG TREE

Big, with a hard and heavy wood, this tree has developed to support it weight, large buttresses roots. Moreover, 90% of its roots are superficial and occur in the first meter underground where the fertility is high, If we compare this fact with the important aerial part, the buttress roots are essential for it stability. It local name is Bok iuak and the circumference is about 8 meters.

สถานีที่ 8 : ป่าดงดิบ

เป็นปารกทึบดูเขียวชอุ่มตลอดปี มีพันธุ์ไม้หลากชนิด ขึ้นเบียดเสียดกันทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ล้วนแต่เป็น ชนิดไม้ผลัดใบแทบทั้งสิ้น ชนิดพันธุ์ไม้ที่สำคัญและมีคุณค่าทาง เศรษฐกิจ เช่น ยาง ตะเคียน กะบาก จำปาปา หลุมพอ มะม่วงป่า ตาเสือ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีพันธุ์ไม้ขนาดเล็กขึ้นปะปนอยู่ที่เรียกว่า ไม้พื้นล่าง ได้แก่ ไผ่ ระกำ กระวาน หวาย เถาวัลย์ชนิดต่าง ๆ

STATION 8 : RAINFOREST

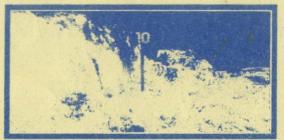
Rainforests occur mainly in the tropical countries where heavy rainfalls and high temperature are good climatic conditions for the plants. Tropical rainforests are very rich and it was estimated that they contain about 70 % of all the earth's plants and animals species. They are also very fragile and now, heavily damaged by the human activities despite of their importance. They often represent watershed and protect the superficial soils from erosin. They provide also food, construction materials and more recently, recretional areas for humans.

สถานีที่ 9 : ป่าไส

เป็นป่าที่เคยอุดมสมบูรณ์มาก่อน ต่อมาถูกแผ้วถางทำลาย จนตันไม้ขนาดใหญ่ล้มตายเกือบหมด จากแสงสว่างที่ได้รับจะมีพืช บางชนิดที่โตเร็วโตขึ้นมาแทนที่ เช่น ไม้ พังแหร พลา มะเดื่อ หวาย บางชนิด เหยื่อจง เป็นต้น ภายใต้ร่มเงาของพืชเหล่านี้ จะมีไม้เบิก นำเติบโตขึ้นมาทดแทนพันธุ์ไม้เดิม เช่น ก่อหมู กระพุ้งฟ้า ยูง จิกหรา ตีนเป็ด ป่าไสมีประโยชน์ในการปกป้องดิน และให้ร่มเงา

STATION 9 : THE PIONEER PLANTS

When a big tree fall in the forest, it creates an open and sunny area. Pioneer plants take advantage of this new light and grow very fast, covering so, this luminous gap. They have generally a short life and, under their shade grow slowly but surely, new big trees. Pioneer species act so as soil protector and provide shade.

สถานีที่ 10 : โตนสาวงาม

เป็นชื่อของน้ำตกเป็นสถานีสุดท้ายของเส้นทางเดินเท้า ศึกษาธรรมชาติ เป็นน้ำตกขนาดกลาง มีน้ำไหลตลอดปี ในบริเวณ แอ่งน้ำหน้าน้ำตกเป็นที่อาศัยของลูกอ็อด ปูและหอยบางชนิด รอบ ๆ น้ำตกที่ซึ่งมีความชื้นแผ่กระจายไปถึงมีเฟิรน์ชนิดต่าง ๆ ที่สวยงาม ขึ้นอยู่ทั่วไป

STATION 10 : THE WATERFALL

Indicating the end of the track, this waterfall has dug in the rock, numerous small pools, where live small animals. Here, you can see, orange crabs, black shellfishes, big tadpoles and many insects. Some plants live also on the rock like the ferns and algae. Around the waterfall, you can see some beautiful tree-ferns, *Cyathea sp.* Which can arise until several meters and need an important humidity.

วนอุทยาน

น้ำตกรามัญ

จังหวัดพังงา

RAMON FOREST PARK PHANG-NGA

พระราชดำรัส

"...บ่าไม่นั้น มีคุณอเนกอนันต์ต่อบ้านเมือง ของเราเพราะความชุ่มชื้นจากบ่าจะช่วยให้มีฝนฟ้า ตกต้องตามฤดูกาล"

"...ปาช่วยบรรเทาความรุนแรงของกระแส น้ำในยามที่ฝนตกหนัก"

"...บ่าช่วยเก็บสำรองน้ำฝนไว้ให้เราได้ใช้ ตลอดทั้งปี ทั้งที่เป็นน้ำบนผิวดิน และน้ำใต้ดิน และยังมีผลพลอยได้อีกมากที่เกิดขึ้นจากบ่า เช่น สมุนไพร เห็ด น้ำผึ้ง และของปา่อื่น ๆ เป็นต้น"

พระราชดำรัสสมเด็จพระนางเจ้าๆ พระบรมราชินีนาถ

วนอุทยาน (FOREST PARK) หมายถึง พื้นที่ปาไม้ที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ มีขนาดเล็ก (ตามมาตรฐานของส่วนอุทยานแห่งชาติกำหนดไว้คือพื้นที่ที่มีขนาด ต่ำกว่า 10 ตารางกิโลเมตร) มีความสวยงามในระดับท้องถิ่นพื้นที่ จัดตั้งเป็นวนอุทยานได้แก่ ชายหาด น้ำตก ถ้ำ เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งวนอุทยาน และการพักผ่อนหย่อนใจ และการท่องเที่ยว

 เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ต้นน้ำลำธาร และแหล่ง ท่องเที่ยวให้อยู่อย่างยั่งยืน

เพื่อประโยชนในด้านการศึกษาและค้นคว้าวิจัย

วนอุทยานน้ำตกรามัญ

อยู่ในเขตปาสงวนแห่งชาติปาเทือกเขาโตนดินมีเนื้อที่ 125 ไร่ (ปัจจุบันได้รับการขยายพื้นที่เป็น 6,500 ไร่ อยู่ในระหวางการอนมัติ ของกรมป่าไม้)

ประวัติความเป็นมา

น้ำตกแห่งนี้เดิมเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชาวบ้านในละแวกนี้ มาก่อน ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2519 ทางจังหวัดพังงาได้เข้ามาพัฒนา เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัดและเมื่อปี พ.ศ. 2526 ได้จัดตั้งเป็นวนอุทยาน และโอนมาอยู่ภายใต้การดูแลของกรมป่าไม้ ที่มาของชื่อน้ำตกรามัญ

สมัยสงคราม 9 ทัพ ได้มีชาวมอญกลุ่มหนึ่งหนีทัพพมาขึ้นไป ตั้งชุมชนตรงชั้นบนสุดของน้ำตกแห่งนี้ ดังนั้นชาวบ้านจึงเรียกว่า " น้ำตกรามัญ " มาจนถึงทุกวันนี้

ลักษณะภูมิประเทศ

บริเวณต้นน้ำวนอุทยานมีลักษณะเป็นเทือกเขาเรียงรายติดต่อ กันมีสภาพปาค่อนข้างสมบูรณ์ ส่วนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของวนอุทยาน มีลักษณะเป็นธารน้ำขนาดกลางไหลจากป่าต้นน้ำผ่านหุบเขา และ ผ่านพื้นที่ต่างระดับก่อให้เกิดน้ำตกชั้นต่าง ๆ จำนวน 8 ชั้น

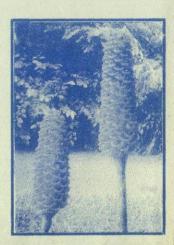
ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพดิ้นฟ้าอากาศเหมือนกับพื้นที่ทั่ว ๆ ไปในจังหวัดพังงา มีเพียง 2 ฤดู คือ ฤดูฝนและฤดูร้อน ฤดูฝนเริ่มจากเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม และฤดูร้อนเริ่มจากเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ของทุกปี

ลักษณะปาและพันธ์ไม้

เป็นปาดงดิบ (RAINY TROPICAL FOREST) มีพันธุ์ไม้ที่ สำคัญหลายชนิด เช่น จำปาป่า ไม้ยาง ตะเคียนทอง เสียดช่อ นอกจากนี้ยังมีพันธุ์ไม้ขนาดเล็กที่เรียกว่า " ไม้พื้นล่าง " ได้แก่ ไผ่ชนิดต่าง ๆ หวาย เพิร์น ระกำ และพืชสมุนไพร

สัตว์ป่า

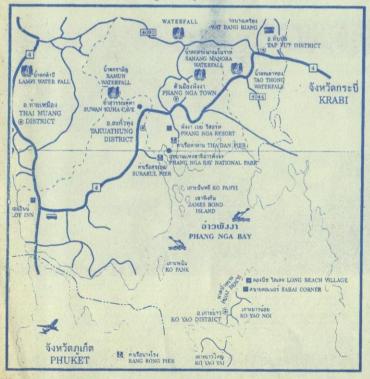
มีสัตว์ปาสงวนบางชนิดอาศัย อยู่ เช่น เลียงผา สมเสร็จ นอกจากนี้ เป็นสัตว์ปาชนิดต่าง ๆ เช่น อีเก้ง หมูปา หมี ชะมด กระจง เสือโคร่ง และนกชนิด ต่าง ๆ

ส**ัตว์น้ำ** มีสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ เช่น ตะพาบน้ำ ปู กบ ปลาซิว ปลาพลวงหิน ปลาเสือ

การเดินทาง

สำหรับการเดินทางมาเที่ยวชมวนอุทยาน เริ่มจากตัวเมือง พังงาไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) มุ่ง หน้าไปทางทิศใต้สู่ตำบลกระโสม หางจากตัวเมือง 11 กม. มี ทางแยกขวาเข้าสู่วนอุทยานอีก 6 กม. และเริ่มจากตัวอำเภอ ตะกั่วทุ่งไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 อีก 10 กม. มีทางแยกซ้ายเข้าสู่วนอุทยาน

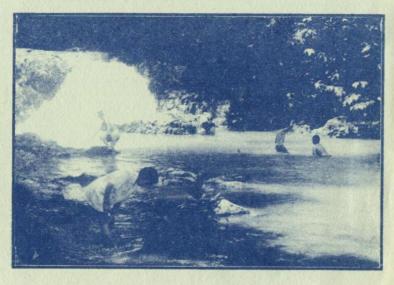
แผนที่เส้นทางสู่ วนอุทยานน้ำตกรามัญ

จุดเด่นที่น่าสนใจ

วนอุทยานน้ำตกรามัญ เป็นน้ำตกขนาดกลางมีน้ำไหลตลอดปี มีจำนวนชั้นของน้ำตก 8 ชั้น

- 🔳 โตนใต้ เป็นน้ำตกชั้นล่างสุด หรือเรียกว่า " ตีนล่าง "
- โตนขอนปัก มีลักษณะเป็นสระน้ำขนาดกลาง มีความ ลึกพอสมควรเหมาะสำหรับการเล่นน้ำ
- โตนไอ้จุ่น มีลักษณะเหมือนชั้นที่ 2 สามารถลงไปเล่น น้ำได้ตลอดปี
- โดนกลาง เป็นชั้นที่มีธารน้ำตกสูงพอสมควร และสวย งาม เหมาะสำหรับอาบน้ำใต้ธารน้ำตก
- แอ่งน้ำ เป็นแอ่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ มีน้ำขังอยู่
 ตลอดทั้งปี
- แอ่งน้ำ มีลักษณะคล้ายคลึงกับชั้นที่ 5
- โตนหินราว เป็นชั้นน้ำตกที่มีความลึกมาก
- โตนสาวงาม เป็นชั้นน้ำตกชั้นสุดท้ายที่มีความสวยงาม ชั้นหนึ่งของน้ำตกรามัญ

** เราจะไม่ทิ้งอะไรไว้นอกจากรอยเท้า...

** เราจะไม่เก็บอะไรไปนอกจากภาพถ่าย...

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism)

โดยทั่วไปวนอุทยานน้ำตกรามัญมีศักยภาพด้านความหลาก หลายทางชีวภาพเป็นต้นน้ำ ลำธาร และสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อน ฉะนั้นเพื่อตระหนักถึงความสำคัญในการรักษาแหล่งทรัพยากรดังกล่าว จึงจัดการท่องเที่ยวในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ

- 🔳 การท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
- การท่องเที่ยวที่ได้รับทั้งความรู้และความรื่นรมย์
- ประชาชนและนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์
 ทรัพยากรธรรมชาติ

ข้อควรปฏิบัติในพื้นที่วนอุทยาน

วนอุทยานมีกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจ คือ การเล่นน้ำ การ เดินป่า การปิกนิค และการกางเต็นท์พักแรม ให้กระทำได้เฉพาะในเขต หรือบริเวณที่เจ้าหน้าที่กำหนดไว้เท่านั้น ไม่ควรกระทำหรือส่งเสียงดัง รบกวนคนหรือสัตว์ ไม่เดินออกนอกเส้นทางถาวร และปฏิบัติตนตาม เจ้าหน้าที่กำหนด หรือตามที่เจ้าหน้าที่ได้ทำเครื่องหมายไว้ และต้องเก็บ ทำความสะอาดที่พักให้เรียบร้อยเมื่อเลิกใช้แล้ว การก่อไฟจะต้องไม่เก็บ หรือตัดกิ่งไม้ยืนต้นมาใช้และต้องระมัดระวังมิให้ไฟลุกลามไปยังที่อื่น ต้องดับไฟให้สนิททุกครั้งที่เลิกใช้

สิ่งอำนวยความสะดวก

บัจจุบันวนอุทยานน้ำตกรามัญไม่มีบ้านพักสำหรับนักท่อง เที่ยวที่มีความประสงค์จะพักแรม แต่ทางวนอุทยานได้จัดเตรียม สถานที่กางเต็นท์ไว้บริการ สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักแรม ต้อง นำเต็นท์มาเอง และมีร้านอาหารไว้บริการจำนวน 1 ร้าน

-: จัดทำโดย :-วนอุทยานน้ำตกรามัญ ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ้ง จังหวัดพังงา